

Bohoslužba 9. 5. 2021
(5. neděle po Velikonocích)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Pán s vámi.

Introit: Pojd'te, slyšte, všichni bohabojní, budu vám vyprávět, co mi Bůh prokázal. Svými ústy jsem volával k němu, svým jazykem jsem ho vyvyšoval. Bůh však slyšel, mé modlitbě věnoval pozornost. (Žalm 66,16–17.19)

Pozdrav

Píseň: 665

Modlitba: Pane, nebeský Otče, smíme a máme se k tobě obracet v modlitbě. Často však nevíme, zač se máme modlit. Únava padla na naše prosby a díky. Zapomínáme tě chválit. Prosíme, pomoz naší slabosti svým svatým Duchem. Povzbuzuj nás k modlitbě. Ujist'uj nás o svém zájmu o nás i o celý svět. Daruj nám pokoj a radost, které překonají veškeré naše pomyšlení. Bože, děkujeme ti za svobodu a mír i za naše rodiny a za všechny, kdo nás mají rádi a pečují o nás. Naplňuj také nás láskou k tobě i ke všem lidem a odpusť nám všechno, čím jsme se vůči lásce provinili. Vyslyš nás skrze svého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 10,44–48

Píseň: 158

2. čtení: Jan 15,9–17

Kázání

Láska, radost, přátelství. Tato tři slova, tuto trojici významem nabitých skutečností, si dovolím vyzdvihnout z dnešního evangelia. Tyto tři hodnoty charakterizují Boha i jeho vztah k učedníkům. Měly by se však projevovat také v jejich vztahu k němu i mezi nimi navzájem. A je dobré, když je Ježíšovi žáci vyzařují i do světa. Jsou důležitými součástmi života a předpoklady života dobrého, kvalitního. Dodávají mu jiskru a činí jej bohatším a krásnějším.

O lásce se zpívá v mnoha písních, objevuje se ve filmech či knihách. Často je však představena ve zjednodušené, ne-li přímo pomýlené podobě. Je chápána jako cit, nezřídka svázaný s tělesnou rovinou. Jenže pokud by byla láska skutečně taková, pak by to znamenalo, že je přelétavá, nestálá a poddaná libovůli a náladovosti.

Láska Boží je jiná. A na ní poznáváme, jaká má být láska lidská. Nevyznačuje se totiž krátkou životností ranního mlžného oparu. Naopak, je věrnou a stálou společnicí Stvořitele v jeho jednání s lidmi. Jestliže je Bůh Stvořitelem lidí, pak má jeho náklonnost k nim jistou logiku. Na druhé straně – po všech zkušenostech, které s lidstvem učinil, není takový přístup zcela samozřejmým. Kdyby se jednalo o city, byla by Boží láska k nám asi dávnou minulostí. Skutečnou lásku je však třeba chápat jako rozhodnutí, jako záležitost vůle. Pokud je nám přikázáno navzájem se milovat, pak to musí být něco jiného než pouhý cit, neboť ten se přikázat nedá. Ač i city samozřejmě do našeho života patří. Podobně je tomu ve vztahu mezi Ježíšem a jeho učedníky všech dob. Ti ho jistě neměli a nemají čím oslnit a přesvědčit o svých kvalitách. Láska, kterou jim dává tedy vychází z jeho rozhodnutí. Známe to ostatně z různých biblických příběhů, kdy si Bůh někoho vybral pro určitý úkol a vstoupil s ním do blízkého společenství. A nebývali to zrovna lidé nikterak zvláště příkladní.

Učedníci jsou vyzváni k tomu, aby v lásce svého Pána zůstali. To je možné tím způsobem, že zachovají jeho přikázání. A co je jim přikázáno? Vzájemná láska. Je to tedy jakýsi kruh. Zůstat v Ježíšově lásce je možné, když si učedníci budou prokazovat lásku mezi sebou navzájem. Lásku dostávají, lásku mají dávat. Tak bude láska pevnou součástí jejich bytí.

Radost. Další důležitý výraz, na nějž jsme narazili. Ježíš chce, aby učedníci radost prožívali, a to radost plnou. Jeho přikázání a pokyny nemají být nesnesitelným břemenem, ale naopak něčím dobrým a obohacujícím, radostným. Dnešní doba prožívání radosti příliš nenahrává. Špatných zpráv je dostatek, k tomu vysoké životní tempo, stres, starosti. A tak si mnozí možná umějí dopřát ještě tak nějakou tu malou radost, ale skutečnou, plnou radost asi jen tak někdo nezažívá. A přece ji Ježíš nabízí a umožňuje zažít. Není to hudba budoucnosti. Je to možné již zde a nyní. Navzdory všem obtížím, které na nás dotírají. Pokud se nám ale žít radostně nedaří, pak to není konec. Je to problém k řešení, výzva. Můžeme se zaměřit na zdroje radosti, být k nim pozorní. O radost smíme prosit v modlitbě. A také je možné mluvit o jejím nedostatku s druhými. S lidmi blízkými, ale rovněž třeba s odborníky na věci ducha a duše. Vždyť víc hlav víc ví a z některé z nich k nám může doputovat dobrá rada, jak na to.

Pak je tady další významná životní hodnota – přátelství. Přátelství s Ježíšem souvisí se životem dle jeho pokynů, tedy se životem v lásce. Přátelství s ním si nelze vynutit ani nárokovat. Nabídka k přátelskému vztahu vychází od něj. Jeho následovníci pak už nejsou postaveni na úroveň služebníků, kteří jen musejí poslouchat a nemají hlubší vhled do záměru svého pána. Dostávají se do role jeho přátel. To je silné vyjádření. Přátelé si rozumějí, nejsou postaveni do vztahu rozkazujícího a poslouchajícího. Přátelské pouto je silné. Co znamená skutečné, maximální přátelství, dokázal Ježíš tím, že šel až do krajnosti a dal za své přátele život. A nejen za přátele, ale dokonce i za nepřátele, aby se také oni mohli stát jeho přáteli. To je něco neobvyklého: zachovat se k těm, kdo jsou mi nepřátelští jako k přátelům. Položit život při obraně vlasti, příbuzných nebo někoho blízkého, to není úplně výjimečné. Ale dát život za nepřátele, to si zaslouží obdiv.

Láska, radost, přátelství. Tato trojice posunuje život kupředu. Umožňuje jeho zdárný průběh a rozvoj. Držení se těchto hodnot může představovat také jakýsi protest proti současné rozšířené mentalitě nepřátelství, rozdělení, sobectví, hledání a prosazování vlastních zájmů.

At' už na osobní, společenské nebo mezinárodní úrovni. Může být také způsobem, jak se nenechat převálcovat vším tím negativním, čeho je kolem nás plno. Lékem na zapšklost, strach a smutek. Tyto dary jsou nám Pánem Bohem štědře nabízeny. Nabídka není omezena počtem kusů, záleží na nás, kolik si odneseme. A když si nabere, pak jistě budeme mít i na rozdávání. Některé věci zkrátka stojí za to šířit. Ostatně křesťanství je vůbec návodem na plný a dobrý život. Nabízí toho mnoho. Je v něm obsažen nesmírný potenciál. Můžeme si vzít tolik, kolik uneseme. Ovšem kdo z nás dokáže všechny možnosti vyčerpat, využít maximum toho, co je možné...? Alespoň máme pořád co dělat a kam se posouvat.

Píseň: 483

Přímlyvy: Volejme k Pánu slovy: „Prosíme tě, vyslyš nás“.

Bože, u tebe nalezneme všechno, co potřebujeme k dobrému životu. Dej, at' se nespokojíme s málem. Prosíme tě, vyslyš nás.

Přimlouváme se za všechny, kdo slouží v církvi, at' jsou jejich životy prosyceny radostí ze tvé lásky a tak svědectvím tomuto světu. Prosíme tě, vyslyš nás.

Vyprošujeme tvé požehnání pro rodiny i pro ty, kdo žijí sami nebo v narušených vztazích. Dej, at' jsou lidské vztahy prostoupeny láskou a odpuštěním. Prosíme tě, vyslyš nás.

Přimlouváme se za Indii a jiné země těžce zasažené pandemií, at' se v nich brzy situace zlepší. Prosíme tě, vyslyš nás.

Vyprošujeme dobrou budoucnost pro naši zemi a její obyvatele, at' dokážeme společně usilovat o to, co je hodnotné a prospěšné. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme o moudrost a odvahu při rozvažování nad budoucností církve i našeho sboru. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 631

Ohlášky

- V kanceláři můžete přispívat na nákup zpěvníků pro sbor.
- Stále probíhá potravinová sbírka.
- Ve středu od 17:30 se koná biblická hodina on-line.
- Narozeniny v těchto dnech slaví sestra Karolína Hojná a bratr Jiří Vávra. Přejeme jim vše dobré a hojnost Božího požehnání.

Poslání: Nakonec, bratří: žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. (2. Korintským 13,11a)

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.

Píseň: 485